

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 11Co/135/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8613202736
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 02. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Šamo
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2014:8613202736.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v právnej veci žalobcu: CASH COLLECTORS SK s.r.o., Mlynské Nivy č. 49, Bratislava, IČO: 44703015, zastúpeného: Havel, Holásek & Partners s. r. o., advokátska kancelária, Mlynské Nivy č.49, Bratislava, proti žalovaným: 1/ M. U., nar. X.X.XXXX, A. č. XXX a 2/ F. U., nar. XX.XX.XXXX, A. č. XXX, o zaplatenie 1.853,81 Eur s prísl., o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Okresného súdu Svidník č. k. 5 C/139/2013 - 64 zo dňa 23. októbra 2013, jednomyseľne takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e uznesenie súdu prvého stupňa.

odôvodnenie:

Súd prvého stupňa napadnutým uznesením pripustil do konania vedľajšieho účastníka na strane žalovaných v 1. a 2. rade a to Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, so sídlom Važecká č. 16, Prešov, v zmysle § 93 ods.1, 2 a 3 O.s.p. s cieľom zabezpečiť širšiu ochranu osobám, ktoré sú, alebo môžu byť v znevýhodnenom postavení, v danom prípade spotrebiteľom.

Proti uzneseniu podal včas odvolanie žalobca písomným podaním zo dňa 7.11.2013 z dôvodov podľa § 205 ods.2 písm. f/ O.s.p.. Odvolateľ je toho názoru, že v tomto prípade nie sú splnené zákonné podmienky pre vstup vedľajšieho účastníka do konania, odvolávajúc sa na rozhodnutia NS SR 6 Cdo 207/2011. Namietal, že žalovaní nemajú o vstupe vedľajšieho účastníka vedomosť, v konkrétnom prípade nebol platobný rozkaz vydaný a odporca (správne v danej veci žalovaní) nepoprel nárok žalobcu. Právne predpisy a relevantná judikatúra poskytuje odporcovi dostatočnú mieru ochrany ich práv a právnych záujmov ako spotrebiteľa, pretože na neprijateľné zmluvné podmienky v spotrebiteľských zmluvách prihlíada v zmysle Smernice Európskeho parlamentu a Rady 93/13/EHS o nekalých obchodných praktikách a ustálenej judikatúry ESD, súd ex offa - z úradnej povinnosti, t.j. bez toho, aby na ne musel odporca, resp. vedľajší účastník poukázať. Vedľajší účastník teda nemôže platne odôvodniť tzv. pomoc v spore odporcovi ani tým, žeby aktívne na prípadné neprijateľné zmluvné podmienky upozorňoval. Odvolateľ vyslovil názor, že v danom prípade nie sú splnené základné podmienky pre vznik vedľajšieho účastníctva na strane odporcu, resp. nenastali účinky vedľajšieho účastníctva na strane odporcu. Ďalej odvolateľ namietal, že z odôvodnenia okresného súdu nie je zrejmé, z čoho súd vychádza pri hodnotení predmetu činnosti vedľajšieho účastníka - ochrana spotrebiteľských práv a z čoho mal za preukázanú činnosť tohto združenia. Okresný súd len formálne skúmal predpoklady pre vstup vedľajšieho účastníka do konania, pričom bližšie neskúmal a ani neodôvodnil, či vedľajší účastník naozaj túto činnosť vykonáva. Vedľajší účastník zastupuje, podľa odvolateľa, záujmy spotrebiteľov len zdanlivo, de facto nenapĺňa základný predpoklad pre vstup do konania, t.j. ochranu a uplatňovanie práv spotrebiteľov, ale pod touto zámienkou sa v dôsledku nedostatočnej právnej úpravy obohacuje na trovách právneho zastúpenia. V prípade neúspešného konania na strane odporcu vedľajší účastník z konania vystúpi a trovy konania následne znáša odporca. Odvolateľ navrhol, aby krajský súd zmenil rozhodnutie okresného súdu tak, že nepripustí vedľajšieho účastníka do konania, alebo zruší rozhodnutie a vec vráti okresnému súdu na ďalšie konanie, resp. rozhodne, že nenastali účinky vedľajšieho účastníctva v danom konaní.

Vedľajší účastník k odvolaniu žalobcu uviedol, že združenie ako právnická osoba zameraná na ochranu spotrebiteľov, vstúpilo legitímne v súlade s ustanovením § 93 ods.2,3 O.s.p. z vlastného podnetu do predmetného spotrebiteľského sporu v procesnej pozícii vedľajšieho účastníka na strane žalovaného spotrebiteľa. Takto zvolený procesný postup vstupu vedľajšieho účastníka do konania považuje za rovnocenný so vstupom do konania na základe výzvy niektorého z účastníkov, urobenej prostredníctvom súdu a nepredpokladá súhlas spotrebiteľa so vstupom, ani jeho vedomosť o vstupe do konania. Vstup Združenia zákon v ustanovení § 93 ods.2 O.s.p. priamo predpokladá. Legalita vstupu vyplýva z ustanovenia § 93 ods.2 O.s.p. a legitimita z článku 169 ods.1 Zmluvy o fungovaní EÚ a článkov 38 a 47 Charty základných práv EÚ. Poukázal ďalej na súdne spory, v ktorých jeho pričinením boli spotrebiteľia úspešní, pričom bez jeho účasti s pomocou kvalifikovaného zastúpenia, by spotrebiteľ nebol schopný reálnej ochrany svojich práv. Ak je v konaní úspešný, súd mu prizná náhradu trov a vzhľadom k tomu, že ide o náhradu trov, sú to trovy, ktoré sú povinné uhradiť svojmu právnomu zástupcovi. Ten je advokátom a poskytovaním právnych služieb sa legálne živí. Právny zástupca Združenie nezaložil, neorganizuje jeho činnosť a ani ho neriadi, na základe žiadosti ho zastupuje. Vedľajší účastník navrhol napadnuté uznesenie ako vecne správne potvrdiť.

Žalovaní sa k odvolaniu žalobcu, ani k predmetu odvolacieho konania v súdom určenej lehote od doručenia odvolania žalobcu nevyjadrili.

Odvolací súd podľa § 212 v spojení s § 214 ods. 2 O.s.p. prejednal vec v medziach, ktorých sa odvolateľ domáhal jej preskúmania a dospel k záveru, že jeho odvolanie nie je dôvodné.

Odvolací súd v zmysle § 219 ods. 2 O.s.p. sa stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, konštatuje správnosť dôvodov uvedených v napadnutom uznesení a len na zdôraznenie správnosti považuje za potrebné doplniť, že rešpektujúc ustálenú judikatúru i uznesenie Najvyššieho súdu SR sp.zn. 6 Cdo 207/2011 zo dňa 10.10.2012, účinky vedľajšieho účastníctva nastanú návrhom tretej osoby - vedľajšieho účastníka na vstup do sporového konania, v ktorom sa môže naplniť zmysel a účel inštitútu, teda pomoc v spore niektorému z účastníkov. V danom prípade o také konanie nepochybne ide. V prípade právnickej osoby je pre jej procesné postavenie vedľajšieho účastníka nevyhnutné, aby predmetom jej činnosti bola ochrana práv, o ktoré v konaní ide. Ak sa v priebehu konania preukáže, že vedľajší účastník nemal v konaní vystupovať v zmysle § 93 ods. 2 O.s.p., pričom sa to zohľadní vo vzťahu k jeho procesným právam a teda nebol potrebný a hospodárny vstup do prebiehajúceho súdneho konania, potom vedľajšiemu účastníkovi môže byť uložená povinnosť uhradiť trovy konania, ktoré by inak neboli vznikli, a to v zmysle § 147 ods. 1 O.s.p.. V každom prípade súd napokon vo vzťahu k výsledku konania musí skúmať účelnosť trov, ktoré boli vynaložené na uplatňovanie alebo bránenie práva v súvislosti s rozhodovaním podľa § 137 a nasl. O.s.p..

Odvolací súd preto podľa § 219 ods. 1 O.s.p. napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa ako vecne správne potvrdil.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.